

virkelig en ganske forunderlig Bildfarelse og Felttagelse. Folkethingets Majoritet kan vælge udelukkende af sin Midte, deri har Ministeren Ret; men Landstingets Majoritet kan ogsaa vælge udelukkende af sin Midte, og disse to Thing falde ikke sammen. Er det nu givet — og det har det været hidtil —, at Formuen er givet al den Sikkerhed og Garantie i Forsætningen, den behøver, ved at Landstinget eksisterer, hvorledes skulde det da ikke være ligesaa betryggende, at Landstinget, ikke mindre end Folkethinget, udsender sine Delegerede? Jeg kan ikke fatte dette Raisonnement. Idet Ministeren opstiller, at Majoriteten vil vælge alle sine, taler han, som om der var Tale om herfra at vælge den hele Repræsentation; han glemmer, at i de andre Landsdele er der ingen Majoritet, der vil gaae i samme Retning, som Majoriteten her, og at de Kongevalgte ogsaa ville gaae i en anden Retning. Hvad enten man altsaa seer hen til Valgene fra den danske Rigsdag, hvor Formuen er repræsenteret i Landstinget, eller man seer hen til Kongevalgene eller til Delegationsvalgene fra de andre Landsdele, vil det, Ministeren har opstillet som et Spøgelse, falde bort og kun vise sig som et Spøgelse. Efterat saaledes Ministeren har taget dette Ufsnit for sig selv og talt, som om det var den hele Repræsentation, der herved vilde fremkomme, gaaer han over til den 3die Deel og oplyser, hvorfor der skal indskydes 30 Medlemmer ved directe Valg, hvorved den mærkelige Deling kommer istand, at Kongerigets Repræsentation er indskrænket til 17 — jeg skal iøvrigt ikke gjøre Fordring paa flere, men det seer dog underligt ud, at det er indskrænket til 17 istedetfor at være 18. Ministeren begynder sit Forsvar herfor med, at han vil fremvise den praktiske Betydning af denne Deel af Repræsentationen. Dette viser nu, at Ministeren har havt noget vanskeligt ved at vise Berettigelsen dertil efter almindelige politiske Grundsætninger. Han vil blot vise, at det factistisk ikke er saa farligt; hans Bevisførelse gaaer ud paa, at, hvor galt det end kan være i politisk, i theoretisk Henseende, kan det dog factistisk ikke være saa galt, som mange ville paastaae. Han kommer derved til at give endeel statistiske Oplysninger om de til Lands-

thinget Valgbares Antal i de forskjellige Classer i 1852.

Den ærede Minister har nu flaaet disse Oplysninger sammen for hele Danmark; det er en mathematisk Fremgangsmaade. Jeg har taget en enkelt Valgkreds, Valgkredsen Sjælland, for at see, hvorledes Forholdet stiller sig der, og da vil det findes, at de Valgberettigede, som skulle vælge 7, bestaae af over $\frac{1}{25}$ Embedsmænd, over $\frac{2}{25}$ Handlende, Fabrikdrivende, Capitalister og Andre, som høre til denne Klasse, og af lidt over $\frac{4}{25}$ Landboere, lige fra den Allerhøieste til den Allerlaveste. Saaledes stiller det sig efter Valgbarhedslisten for Aaret 1852—53 for Sjællands Bedkommende. Men, siger den ærede Minister, det vil ganske forandre sig, ja, det seer allerede ganske anderledes ud i dette Dieblif. Men jeg skal vise, at de Beregninger, han anstiller, ere temmelig løse. For det Første siger han, at den Tilvært, der vil fremkomme i denne Klasse derved, at Valgberettigelsen indtræder med det 25de Aar, istedetfor at Valgbarheden til Landstinget indtræder med det 40de Aar, vil for Embedsstandens Bedkommende forholdsvis ikke blive saa stor, som for de andre Classer. Ja, det er den ærede Ministers Paastand; men vi Andre have ikke noget Materiale, hvorved vi kunne overbevise os om denne Paastands Rigtighed. Ministeriet har Matertale, og den ærede Premierminister har ikke forelagt det. Dette Punkt altsaa er jeg nødt til at lade staae hen; men jeg vil spørge den ærede Minister, jeg vil spørge det hele Ministerium, om det ikke forholder sig saaledes, som man almindeligt siger, hvad der ogsaa staaer i fuld Samklang med Rigsraadsmi-sterens Øtringer, at hele Embedsclassen har altfor lave Lønninger, og at der maa komme Love, som forhøje Embedsgagerne heelt igjennem. Det sagde den nævnte Minister udtrykkeligt og gjentog det flere Gange, og vi hørte, at der dengang her i Thinget var endeel Sympathie derfor. Nu vil det vel ikke sige stort; thi det vil jo kun blive her paa Rigsdagen at afgjøre for Embedsmændene for denne særlige Landsdeel. Men, naar man husker paa, at Fællesrepræsentationen vil bestaae af For-